

---

Dat het rustieke dorpje Ankeveen een lustoord is voor vogelaars zal voor velen van u bekend zijn. Maar voor een vogelende inwoner is alles al gauw "gewoon". Tot er op een dag een ongewone gast langskomt.

R.G. Moolenbeek

## Vreemde kruisbek in Ankeveen

Het feit dat er minstens 25 paren putters broeden en af en toe zelfs eens een Europese kanarie, dat de purperreiger in de achtertuin van je rijtjeshuis staat te vissen, of dat een koppel grauwe ganzen met net uitgekomen jongen verdwaasd door het slootje achter je huis zwemt, geeft nauwelijks beroering. Echter een regenwulp in de boom voor je huis op maandag 17 juni, ja dat behoeft nadere uitleg. Ik stond om ca. 19.00 uur op het punt om weg te gaan toen ik het typerende regenwulpengeluid (bi-bi-bi-achtig) luid en duidelijk hoorde. Mijn vrouw, nog binnen en blijk gevend van haar vogelkennis, riep al "regenwulp". Maar ik was daar niet zo van overtuigd.

Het geluid kwam uit de berk schuin tegenover ons huis. De zangplaats van een putter, maar dit klonk toch héél anders. Een sprint naar boven om de kijker te halen kon wellicht een oplossing brengen en ja, bij terugkomst zat het beest er nog. Wilma had hem inmiddels gelokaliseerd en direkt was duidelijk dat het in ieder geval geen regenwulp was. Maar wat dan wel? Mijn eerste impressie was een kruising wielewaal/appelvink. Een doorsnee Ankevener kan je dat nog wel wijs maken maar voor mij was dat toch niet bevredigend.

Na enige minuten vloog de vogel naar een prunus-achtige boom en kon beter bekeken worden, met een dikke kers of iets dergelijks in zijn bek. De kleur was

overwegend groengeel (volgens Wilma meer okergeel). De kop was egaal grijs en vleugelpunten en staart waren zwart. Het formaat was van een merel maar de vogel was iets boller en toonde krachtiger. De snavel was zeer fors en licht van kleur (grijsig). Poten eveneens licht van kleur.

Naast het regenwulpengeluid werden nog enkele andere geluiden geproduceerd die helaas door mij niet na-gesynchroniseerd kunnen worden. Hiermee eindigde de waarneming maar niet mijn gemoedsrust. Wat was het? Zeker niet iets Europees, dat was duidelijk. Maar wat wel?

Het probleem aan mijn collega Cees Roselaar voorgelegd leverde wat potentiële mogelijkheden op maar nog geen concrete oplossing. Verder zoekend in de diverse boeken deed mij belanden in Ali & Dillon Ripley ofwel het "Compact handbook of the birds of India and Pakistan" en hier werd de oplossing gevonden. Het was een vrouwtje van de "Allied Crossbeak" met de wetenschappelijke naam: *Mycerobas affinis* (Blyth, 1855), vrij vertaald de "Himalaya Kruisbek". Het verspreidingsgebied is de Himalaya (Kashmir). Volgens Cees Roselaar is er een enorme vogelhandel met China en Zuidoost Azië en het zal dus wel een 'losgebroken' exemplaar betreffen. Deze vogel was in prima conditie, alert en schuw en het zal een klus voor de havik zijn

om hem panklaar aan te leveren voor zijn jongen.

U weet nu dus wat u in Ankeveen kunt verwachten!

Noot van de redactie: In het standaardwerk Geïllustreerde Encyclopedie van de Vogels heeft de redactie *Mycerobas affinis* de Nederlandse naam Geelrugdikbek gegeven.